Aboikoni

Hilli Arduin

bron
Hilli Arduin, *Aboikoni*. Met illustraties van Vanessa Paulina. Stichting Projekten Christelijk Onderwijs Suriname, Paramaribo 2013

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/ardu003aboi01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

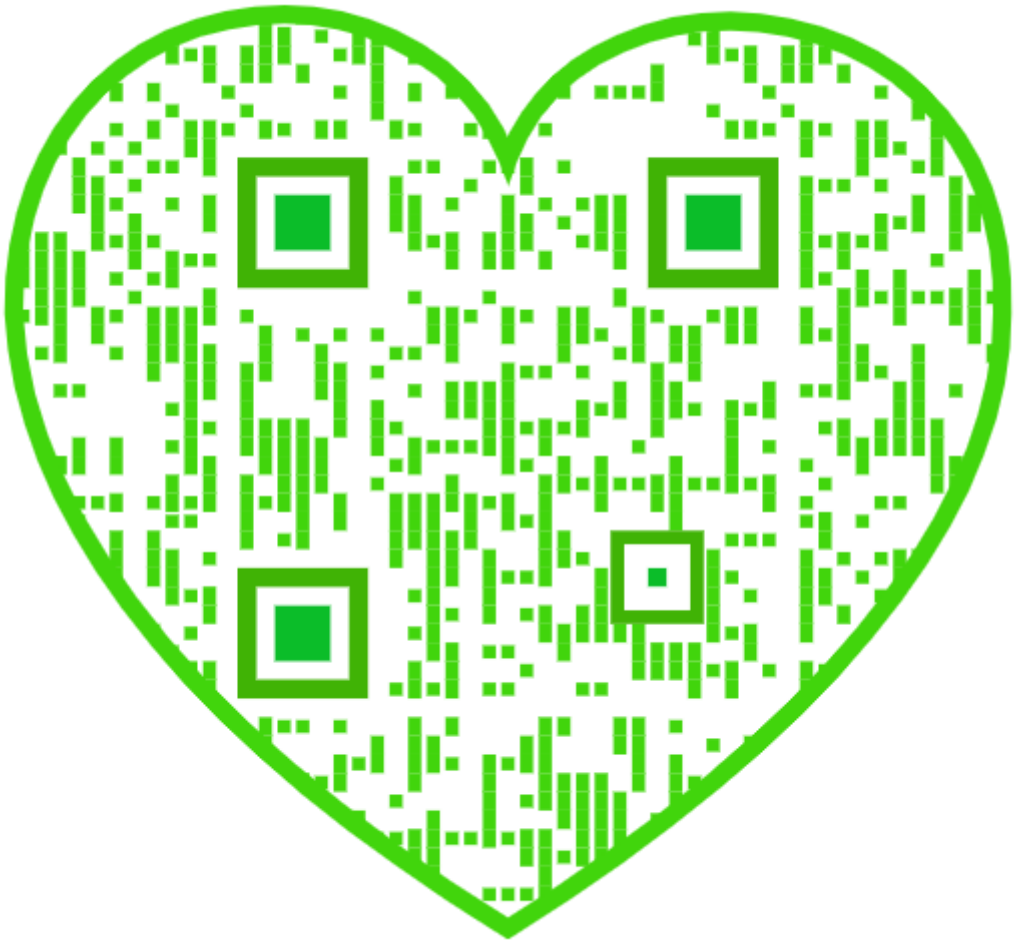

II

Hilli Arduin, ***Aboikoni***

[Aboikoni]

Aboikoni woont samen met zijn moeder en zijn twee zusjes op de plantage van meneer van Ommeren.

Hun huisje staat achter op het erf van de plantage.

De moeder van Aboikoni is slavin. Ze is tot slaaf gemaakt en moet hard werken op de plantage.

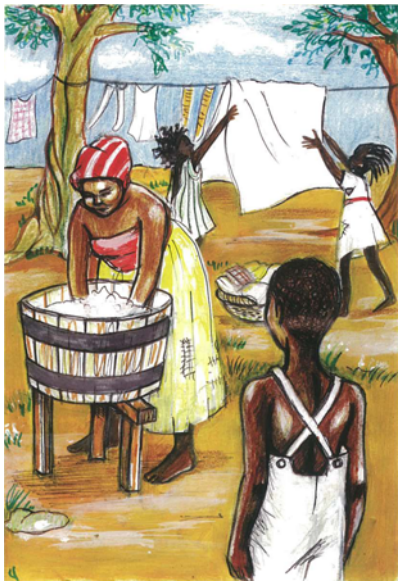

Alle slaven en slavinnen moeten de hele dag hard werken. Als de slaven niet hard genoeg werken, worden de basja's, de opzichters, boos. Basja's hebben een zweep.

Hiermee slaan ze de slaven en de slavinnen. De tot slaaf gemaakte mensen zijn niet vrij.

De vader van Aboikoni woont en werkt op de houtkapplantage Welgedacht bij de Parakreek.

Aboikoni weet niet waar deze plantage ligt. Meneer Van Ommeren heeft zijn vader drie jaar geleden verkocht aan masra Dijkveld, de eigenaar van de plantage. Zijn vader is houtkapper. Het is zwaar werk. Maar hij weet dat zijn vader sterk is en elke dag veel bomen kan omkappen.

Als Aboikoni op een bankje voor hun huisje zit, denkt hij aan vervelende dingen die op de plantage gebeuren.

Het leven op de plantage is niet leuk. Aboikoni is nog een kleine jongen. Maar hij weet zeker dat hij niet zijn hele leven slaaf zal blijven. Hij weet nu al dat als hij groot genoeg is, hij zal wegvluchten van de plantage.

Hij zal vluchten naar de vrijheid.

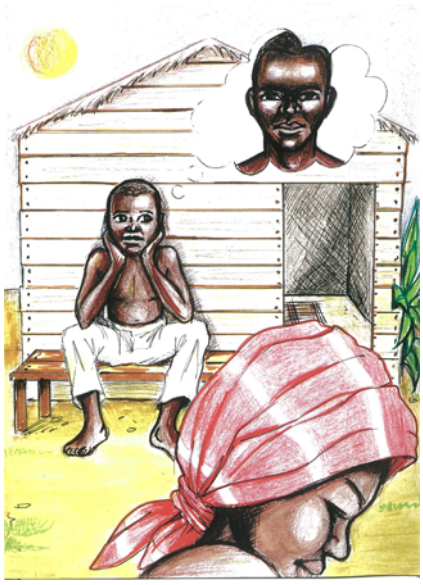

Aboikoni is nu zestien jaar. Hij is geen kleine jongen meer. Hij moet de hele dag hard werken op de plantage. Hij draagt een grote zak met koffiebonen op zijn hoofd. Het is zwaar. Aboikoni is doodmoe. De zon schijnt hoog aan de hemel.

Aboikoni gaat onder een manjaboom zitten. De basja schreeuwt tegen Aboikoni: ‘Sta op luie jongen. Loop door en breng die zak naar de loods.’ De basja slaat hem met de zweep. Aboikoni huilt niet maar hij is heel erg boos op de basja.

Die nacht vlucht Aboikoni. Weg van de plantage.

Het is pikdonker.

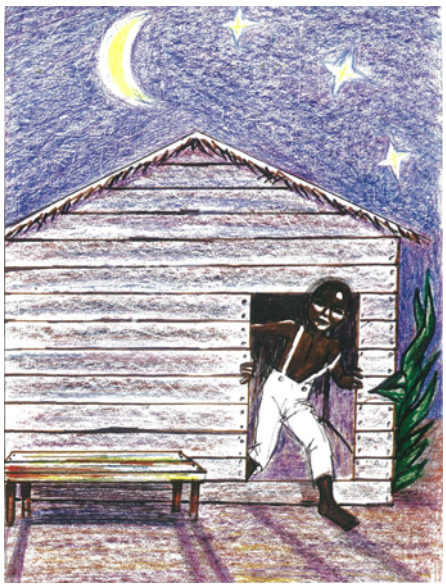

Hij rent de hele nacht door het oerwoud. Hij rent heel hard. Zijn voeten doen pijn. Hij is doodmoe en gaat op een grote steen zitten om uit te rusten. Langzaam komt de zon op. Plotseling hoort hij het geblaf van de jachthonden van meneer Van Ommeren. De basja's en de soldaten zijn op zoek naar hem. Aboikoni springt op en begint weer te rennen. Hij rent zo hard hij kan.

Aboikoni hoort de rivier stromen. Hij rent naar de rivier en blijft aan de oever van de rivier staan. Hij durft niet in het water van de rivier te springen. In de rivier zwemmen piranjas met scherpe tanden.

Hij is bang voor piranjas. Aboikoni hoort het geblaf van de honden steeds dichterbij komen. Hij wil niet gevangen worden door de basja's. Hij wil niet terug naar de plantage. Aboikoni sluit zijn ogen en springt in het koude water, duikt en zwemt zo hard hij kan.

Aboikoni komt weer naar boven. Hij hapt naar lucht. Hij ziet de jachthonden in het water van de rivier springen.

De basja's roepen tegen de honden: ‘Pak hem, pak hem.’

De honden zwemmen naar Aboikoni toe. Maar er zwemmen ook piranjas in het donkere water van de rivier. De piranjas bijten in de lichamen van de honden en eten de honden op.

Aboikoni zwemt weer verder. Hij zwemt zo hard hij kan.

Hij zwaait met zijn armen in het water. Opeens voelt hij zand onder zijn voeten. Hij loopt uit de rivier en valt op de grond. Zijn ogen vallen dicht. Hij ziet en hoort niets meer.

‘Wiki boi, wiki boi, jongen wordt wakker, wordt wakker.’

‘Drink een beetje,’ zegt een vrouw. Ze zet een kalebas met een bitter drankje tegen zijn lippen. ‘Drink een beetje,’ zegt de vrouw.

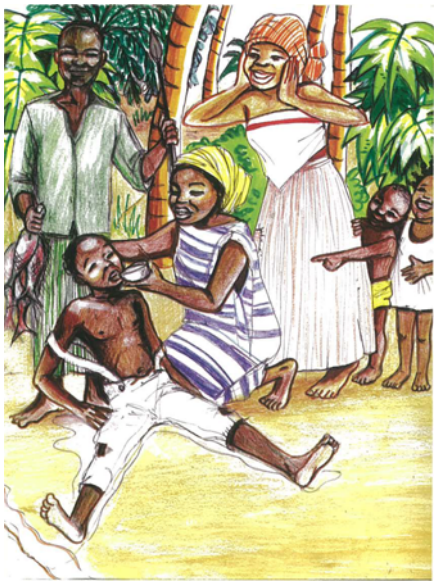

Langzaam maakt Aboikoni zijn ogen open. Hij ziet twee mannen en een vrouw. Een van de mannen zegt: ‘Je hebt het gehaald jongen. Je bent nu veilig. Je mag bij ons, bij de marrons in het oerwoud wonen; ‘Je bent vrij, je bent geen slaaf meer.’ ‘Je bent nu een vrij mens.’

Aboikoni is bij de marrons in het oerwoud blijven wonen. Hij hielp toen ook andere mensen om te vluchten van de plantage. Hij hielp hen om ook een vrij mens te worden. Aboikoni trouwde met Afiba.

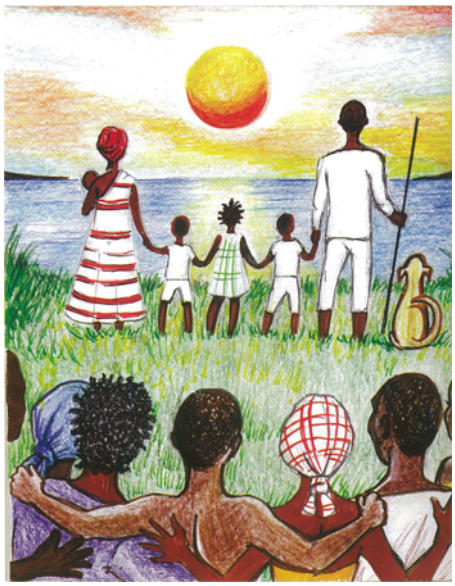

Ze kregen vier kinderen. Aboikoni vertelde het verhaal over zijn vlucht aan zijn kinderen. Zij vertelden het verhaal weer aan hun kinderen. Het was een verhaal van vrijheid, moed, kracht en trots.

Hilli Arduin, ***Aboikoni***